

פרשת מצורע

ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים (יד, ב)

ובגמ' סוטה (טו, ב) יליף לה דיהיו מים חיים שלא נעשתה בהן מלאכה, ובתוס' שם ביארו דאף שכבר קידש מן המים מ"מ לא יצק מן הדדים שבו ולכך לא חשיב שהיתה בו מלאכה. והיינו דאף דקתני בזבחים (כא, א) דבדיעבד קידוש ידים ורגלים הוי כשמכניסם לתוך הכיור, וא"כ נמצא דמשתמש במים שכבר נשתמש בהן כהן אחר. ועלה מסיק בתוס' דאם נשתמש בו לקידוש עדיין לא מיקרי נעשה מלאכה.

ויש להקשות דהרמ"א (או"ח סי' ק"מ סי"א) כתב אבל אסור לרחוץ ידיו ממים שנטל בהן חבירו כבר, והיינו דנקט דכיון דבמים אלו נתקיים דין נטילה הוה בכלל מלאכה שכבר פוסל לנטילה. ולכאורה לדבריו תקשה קושיית התוס' דהא במי מצורע בעינן מים חיים שלא נעשו בהם מלאכה וא"כ היאך יהא מותר להשתמש במי כיור שכבר קידש בהן כהן ידיו ורגליו.

ונראה בזה דשאני מים שנעשו בהן מלאכה לנטילת ידים ממים שנעשו בהן מלאכה לגבי טהרת מצורע, דהתם איכא דין דכל מים שנעשו בהן מלאכה פסולים לנט"י וא"כ קמסיק הרמ"א דה"ה מים שנטלו בהם כבר כיון דעל מים האלו הוי דין נטילה, ולגבי זה מיקרי דנעשה בו מלאכה, אבל לגבי מים של טהרת מצורע עיקר דינו הוא דבעינן מים חיים חדשים, וא"כ בזה אפשר שכיון שבמציאות במים שנטלו בהן לא נעשה מלאכה, אלא רק כיון דיש כאן דין נטילה לא די לן בזה לאפקועי מיניה שם מים חיים דהיינו חדשים, ודו"ק.

מקור: רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א